

Arrest

nr. 212 090 van 7 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 augustus 2018.

Gelet op de beschikking van 4 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART *loco* advocaat J. WOLSEY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij zijn huidig derde volgend

verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 175 587 van 30 september 2016 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is en er in Bagdad geen sprake was van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In het kader van verzoekers volgend en tweede volgend verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal telkens een beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissingen waardoor deze definitief zijn geworden en als vaststaand dienen te worden beschouwd.

Ter ondersteuning van zijn huidig derde volgend verzoek om internationale bescherming legt verzoeker geheel andere, nieuwe verklaringen af. Hij verklaart homoseksueel te zijn en meer bepaald op shemales te vallen. Hij stelt in juli 2017 S., een transseksuele (mannelijk geboortegeslacht, vrouwelijke genderidentiteit) Syrische in haar transitie te hebben leren kennen in een discotheek in Brussel en een (seksuele) relatie met deze persoon te hebben gehad. Verzoeker legt geen documenten neer in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin

aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.1. In de bestreden beslissing, waarbij verzoekers huidig derde volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet, wordt vooreerst gewezen op de beslissingen die eerder in het kader van verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming werden genomen. Daar verzoeker in zijn drie eerste verzoeken om internationale bescherming blijk gaf van een gebrek aan geloofwaardigheid doorheen zijn verklaringen, ondermijnt dit, zo luidt de beslissing, in ernstige mate verzoekers algehele geloofwaardigheid. Vervolgens wordt opgemerkt dat verzoeker zijn vierde verzoek om internationale bescherming over een andere boeg gooit, door te verklaren homoseksueel te zijn en een specifieke voorkeur te hebben voor shemales. Verzoeker kan de commissaris-generaal, zo oordeelt deze, evenwel niet overtuigen van zijn voorgehouden geaardheid of zijn stelling dat hij hierdoor problemen kent in Irak. In dit verband wordt er o.a. op gewezen dat verzoeker pas bij zijn huidig vierde verzoek om internationale bescherming voor het eerst aanhaalt homoseksueel te zijn, verzoekers verklaringen over de ontdekking van zijn homoseksualiteit merkwaardig zijn en de geloofwaardigheid van zijn verzoek ondermijnen, en verzoekers uitleg omtrent de wijze waarop hij precies met shemales, een specifieke categorie van mensen, in aanmerking is gekomen merkwaardig is. Verzoeker kan het Commissariaat-generaal er niet van overtuigen daadwerkelijk homoseksueel te zijn, aldus de commissaris-generaal die er verder aan toevoegt dat verzoekers verklaringen over de manier waarop zijn familie op de hoogte kwam van zijn relatie met een transvrouw evenmin geloofwaardig zijn. Daarnaast wordt vastgesteld dat verzoeker geen enkel document neerlegt om zijn verzoek om internationale bescherming te staven, en dat zijn uitleg hiervoor een louter blote bewering betreft. Voorts wordt op grond van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, geoordeeld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

4.2.2. Verzoeker betwist en bekritiseert, doch ontkracht, noch weerlegt en werpt geen ander licht op de motivering in de bestreden beslissing waar op goede grond het volgende wordt vastgesteld:

“Daar u in uw drie eerste verzoeken om internationale bescherming blijk gaf van een gebrek aan geloofwaardigheid doorheen uw verklaringen, ondermijnt dit in ernstige mate uw algehele geloofwaardigheid. Uw vierde verzoek om internationale bescherming gooide u over een andere boeg. U verklaarde dit keer dat u homoseksueel was en een specifieke voorkeur geniet voor shemales zoals u zelf stelt. U kan het CGVS er echter niet van overtuigen van uw voorgehouden geaardheid of uw stelling dat u hierom problemen kent in Irak. Dit omwille van volgende redenen:

In eerste instantie kan er opgemerkt dat u pas in uw vierde verzoek om internationale bescherming aanhaalt homoseksueel te zijn. U heeft in uw voorgaande verzoeken niet gerept over homoseksualiteit hetgeen mag verbazen. Van een verzoeker mag verwacht worden dat die transparant is over de redenen en motieven die hem verhinderen om naar zijn land van oorsprong terug te keren. U heeft meermaals de kans gekregen dit asielmotief aan te halen. U heeft echter verzaakt dit te doen hetgeen de geloofwaardigheid van uw homoseksualiteit reeds ondermijnt. U vroeg een eerste keer asiel aan op 27 juli 2015. U opperde uw homoseksualiteit pas in januari 2018. Dat is meer dan twee jaar en drie asielaanvragen later dan het eerste moment dat u het motief te berde kon brengen. Daar u zolang wachtte om aan het CGVS aan te geven dat u homoseksueel bent ondermijnt deze vaststelling de geloofwaardigheid van uw geaardheid. Volgens uw verklaringen had u hier niet over gesproken aangezien u vreesde dat er op uw verblijfskaart zou staan dat u homoseksueel bent. Dit hadden uw vrienden u wijsgemaakt. U geloofde dit klakkeloos, zonder dit ook maar te verifiëren bij een officiële

instantie (CGVS p.17). U verbleef nochtans in een opvangcentrum van de overheid in afwachting van uw eerste beslissing in verband met uw eerste verzoek om internationale bescherming. Ook daar heeft u uw licht niet opgestoken. U argumenteerde dat u uw zorgen wilde uiten bij het CGVS of de politie. Nu kan er opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek gedurende een drietal uur gehoord werd door het CGVS. U kreeg er ruimschoots de kans om uw asielmotieven toe te lichten of vragen te stellen over eventuele bezorgdheden die u had. U verzaakte dit te doen. U voegt er aan toe dat niemand u gevraagd heeft of u al dan niet homoseksueel bent. U vindt het maar normaal dat het CGVS iedere verzoeker om internationale bescherming deze vraag stelt (CGVS p.18). Deze overtuiging ondermijnt uiteraard uw geloofwaardigheid. Aangezien deze vraag u nooit werd gesteld kan er, gezien uw overtuiging, worden verwacht dat u in de loop van uw opeenvolgende verzoeken zelf op zijn minst verwijst naar uw seksuele geaardheid. Het hoeft verder geen betoog dat het de individuele verantwoordelijkheid is van elke verzoeker om aan te geven wat zijn asielmotieven zijn. Het is niet aan het CGVS om al de mogelijke opties te overlopen. Dat u uw geaardheid al niet veel eerder in de asielpprocedure kenbaar maakte is dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van dit motief.

Voorts kan er aangestipt dat uw verklaringen over de ontdekking van uw homoseksualiteit eveneens merkwaardig zijn en de geloofwaardigheid van uw verzoek ondermijnen. Initieel verklaart u dat u pas ontdekte dat u homoseksueel was toen u in België aankwam en dit op 27 jarige leeftijd (CGVS p.7). U zag S.(...) en was verliefd. Voor S.(...), voelde u zich niet aangetrokken tot mannen, zo verklaarde u (CGVS p.7). U wijzigt vervolgens uw verklaringen en stelt dat u zich in 2014/2015 in Irak ook al aangetrokken voelde tot mannen (CGVS p.8). U haalde initieel verder aan dat u een relatie had met een meisje. U nuanceerde vervolgens uw verklaring en stelde dat het veeleer over een vriendschapsrelatie ging (CGVS p.8). De vaststelling dat u over deze zaken geen consistente verklaringen aflegt ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Volgens uw verklaringen valt u bovendien enkel op shemales zoals u deze personen zelf noemt, mannen met baarden en snorren trokken u niet aan. Uw verklaringen over hoe u precies met deze specifieke categorie van mensen in aanmerking bent gekomen is merkwaardig. U verklaarde dat u filmpjes op YouTube opzocht over shemales (CGVS p.10). Uw motivatie om u in deze materie te verdiepen doet de wenkbrauwen fronsen. U wilde altijd al beter en anders zijn dan uw vrienden. U wilde boven hen staan. Toen uw vrienden zeiden dat ze contact hadden met vrouwen, wilde u iets anders. U wilde iets vreemds en kwam zo op het internet in aanraking met het bestaan van shemales (CGVS p.11). Uw uitleg kan allerm minst overtuigen. Homoseksualiteit en transseksualiteit wordt in Irak immers niet gewaardeerd. Het wordt als verderfelij k gezien. Het is uiterst merkwaardig dat u dit net opzocht en u in het thema inwerkte om op die manier beter te zijn dan uw vrienden. U wilde zoals de Europeanen worden, zo zegt u (CGVS p.14). Het zoeken naar shemales verheft u, volgens uw verklaringen, boven uw vrienden. Het was voor u een bewuste keuze om shemales te verkiezen boven vrouwen (CGVS p.15). Homoseksualiteit is evenwel een geaardheid. Het is geen bewuste keuze. Daar u het voorstelt alsof u bewust koos om homoseksueel te zijn en hier vervolgens het nodige opzoekingswerk voor verrichte om u te verdiepen in de materie komt allerm minst geloofwaardig over. U geconfronteerd met deze bedenking kwam niet verder dan te stellen dat u het een goede weg vond (CGVS p.15). Dit overtuigt uiteraard allerm inst. Bovendien kan er worden opgemerkt dat, indien u daadwerkelijk een seksuele voorkeur zou hebben voor transseksuelen, hieruit niet automatisch geconcludeerd kan worden dat u homoseksueel zou zijn. U zou immers vallen op een transvrouw (mannelij k geboortegeslacht/ vrouwelij ke genderidentiteit) die volop in haar transitie zit. U bevestigt zelfs dat u zich niet tot gewone mannen aangetrokken voelt en dat u er geen enkel probleem mee heeft indien zij haar transitie tot vrouw volledig zou voltooien (CGVS p. 7, 14). Dit wijst allerm inst op een homoseksuele geaardheid.

Het is voorts hoogst opmerkelijk dat u net bewust koos voor homoseksualiteit daar dit volledig indruist tegen de gangbare normen en waarden present in Irak. Bovendien zou u er niet rouwig om geweest zijn dat u aangetrokken was tot transseksuelen of mannen. Het maakte u zelfs blij. U was gelukkig dat u nooit ging trouwen en kinderen krijgen. U had er emotioneel allerm inst een probleem mee (CGVS p.14). Ook dit is veeleer opmerkelijk. Dit terwijl u er van op de hoogte was dat uw voorgehouden geaardheid streng afgekeurd wordt en u uw gevoelens klaarblijkelijk met niemand kon delen (CGVS p. 16). De aanvaarding van iemands seksualiteit, zeker als deze afwijkt van de gemiddelde norm en deze geaardheid als verderfelij k beschouwd wordt, geeft de persoon in kwestie wel wat denkwerk en issues om mee in het reine te komen. Uw bewustwording en aanvaardingproces is in dat opzicht vrij ongewoon. In eerste instantie blijkt het immers te gaan over een bewuste keuze en voorts was u klaarblijkelijk blij dat u homoseksueel was in een streng conservatieve samenleving als Irak, waarbij u zelf aangeeft dat homoseksuelen zonder al te veel schroom vermoord worden. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen eens te meer de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Bovendien blijkt dat u, die jarenlang noodgedwongen zijn seksualiteit diende te verdringen (CGVS p. 13), eens in België, geen gebruik maakte van de hier heersende openheid (CGVS p.16). U bent in de twee jaar dat u in België was twee keer naar Antwerpen gegaan en twee keer naar een disco in Brussel

(CGVS p.16). Deze disco lag ergens in het centrum van Brussel, u weet evenwel niet waar precies en u weet evenmin hoe de plaats precies heette (CGVS p.16). U heeft verder nooit met iemand over uw voorgehouden homoseksualiteit gepraat in België, enkel met S.(...) (CGVS p.17). Ondanks dat u in België wel een toekomst zou kunnen uitbouwen als homoseksueel, heeft u hier klaarblijkelijk nog niet al te veel over nagedacht. U komt niet verder dan aan te geven dat u indien het niet meer goed komt met S.(...), u iemand wilt die op haar lijkt (CGVS p.10). Van iemand die uit een repressief land als Irak komt wat betreft homoseksualiteit, is het opmerkelijk dat die niet wat meer denkwerk op dit vlak vertoont. Bovendien moet er opnieuw gewezen worden dat S.(...) een transvrouw betreft die volop in haar transitieproces blijkt te zitten. Iets waar u, als voorgehouden homoseksueel, vreemd genoeg geen enkel probleem mee blijkt te hebben. U houdt zelfs van haar vrouwelijke trekken (CGVS p.9). U heeft zich in heel uw leven enkel en alleen tot S.(...) aangetrokken gevoeld, heeft enkel en alleen met haar een (seksuele) relatie gehad (CGVS p.9) en u heeft er geen enkel probleem mee dat ze zich volledig aan het omvormen is tot vrouw (CGVS p. 10). Op basis van voorgaande kan u het CGVS dan ook niet overtuigen dat u daadwerkelijk homoseksueel bent."

De huidige argumentatie in het verzoekschrift dat "de verzoeker zijn homoseksualiteit niet spontaan had vermeld tijdens de vorige aanvragen, komt door het feit dat hij in Irak nooit homoseksuele contacten had en dat het dus logisch is dat hij pas na zijn recente relatie met S. begon te vrezen voor vervolging bij een terugkeer naar Irak" biedt geen verklaring of rechtvaardiging voor de vaststelling dat verzoeker pas bij zijn huidig vierde verzoek om internationale bescherming voor het eerst melding maakt van het feit homoseksueel geaard te zijn. Immers, het argument dat hij in zijn land van herkomst nooit homoseksuele contacten heeft gehad, neemt niet weg dat verzoeker, zo verklaarde hij eerder ten aanzien van de commissaris-generaal, zich in de periode 2014-2015 in Irak ook al aangetrokken voelde tot mannen. Van verzoeker "die", zoals hij in zijn verzoekschrift zelf aangeeft, "wist dat hij homoseksueel was", kon en mocht dan ook in alle redelijkheid worden verwacht zijn homoseksuele geaardheid en gevoelens -waar hij zich dus in Irak al goed van bewust was- reeds veel eerder bij zijn eerste en volgende verzoeken om internationale bescherming ter sprake te brengen, waar hij echter geheel in gebreke is gebleven door er voorheen steeds in alle talen over te zwijgen. Dat het, zoals verzoeker in zijn verzoekschrift laat gelden, "zeer moeilijk" is "om zijn homoseksualiteit openlijk te beleven in een opvangcentrum", neemt niet weg en verklaart geenszins waarom hij niet eerder in alle vertrouwelijkheid melding kon maken van zijn homoseksuele geaardheid en specifieke voorkeur voor 'shemales', zeer vrouwelijke mannen of transseksuelen bij de Belgische asielinstanties, zoals hij dit thans in het kader van zijn huidig derde volgend verzoek om internationale bescherming (wel en pas voor het eerst) doet.

Dat verzoeker nooit eerder bij zijn vorige verzoeken om internationale bescherming ook maar enigszins melding maakte van zijn homoseksuele geaardheid en specifieke voorkeur voor shemales, vrouwelijke mannen en transseksuelen, klemt des te meer nu hij zich blijkens zijn verklaringen (in het verzoekschrift) goed van bewust is van de discriminatie, de bedreigingen en het geweld waarvan LGBTI in Irak het slachtoffer zijn. Dat verzoeker, zoals hij in het verzoekschrift opwerpt, geen homoseksuele contacten had in Irak, neemt niet weg dat hij ervan op de hoogte is dat zijn geaardheid en seksuele voorkeur in zijn land van herkomst niet worden aanvaard en als verderfelijk worden beschouwd en dit, bij een eventuele terugkeer naar Irak, dan ook een risico inhoudt.

In het licht van verzoekers huidig betoog in zijn verzoekschrift dat "De Irakese context veronderstelt grote voorzichtigheid te dien aanzien" en het door hem bij zijn verzoekschrift gevoegde uittreksel van het "Country Report on Human Rights Practices 2017 - Iraq" -hoofdstuk Acts of Violence, Discrimination and Other Abuses Based on Sexual Orientation and Gender identity"- van de US Department of State, waarin o.a. staat te lezen dat "LGBTI persons often faced abuse and violence from family and nongovernmental actors", kan de commissaris-generaal dan ook worden bijgetreden waar deze in de betreden beslissing op goede grond het volgende vaststelt:

"Tot slot zijn uw verklaringen over de manier waarop uw familie over het nieuws van uw relatie met een transvrouw op de hoogte zijn gekomen evenmin geloofwaardig. U blijkt immers niet meer precies te weten wanneer uw familie dit te weten was gekomen. Het was ofwel oktober 2017 of wel januari 2018 (CGVS p.18). U wist het niet meer. Tijdens het gehoor op DVZ was u er nochtans wel van overtuigd dat de problemen met uw familie zich in oktober 2017 afspeelden (vraag 15 vragenlijst DVZ). Het is bovendien opmerkelijk dat u uw neef al zo snel op de hoogte bracht van uw verboden relatie. U had S. pas in juli 2017 leren kennen (CGVS p.11). U had haar in drie maanden één keer gezien. In oktober 2017 had u voor het eerst seks met haar en stuurde u prompt een foto naar uw neef (CGVS p.11). Zoals reeds aangehaald wordt homoseksualiteit in Irak zwaar bestraft. U durfde, toen u nog in Irak woonde, met niemand praten over uw homoseksuele gevoelens. Het is dan merkwaardig dat u foto's van u en S. samen in bed opstuurt naar uw familie in Irak. Uw neef had bovendien klaarblijkelijk een vermoeden dat S. geen vrouw was. U probeerde hem vreemd genoeg niet eens te overtuigen van het tegendeel, neen, u beaamde volmondig dat ze een transseksueel was (CGVS p.19). Het is niet geloofwaardig dat u het risico neemt om foto's van u met een transseksueel op te sturen naar uw familie terwijl u weet wat de

mogelijke gevolgen kunnen zijn. Meer nog, u stelt dat het u niets kon schelen wat ze over u dachten. U ging toch niet terug naar Irak (CGVS p.19, p.20). Bovendien repatrieert België toch niemand, zo argumenteert u (CGVS p.18). Uw onverschillige houding ten aanzien van de gevolgen die het doorsturen van een foto van u met een transseksueel naar Irak meebrengt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de ernst van de door u ingeroepen vrees. U verklaarde voorts dat de stam u verstoten heeft. U heeft echter geen enkel tastbaar bewijs om dit aan te tonen (CGVS p.2)."

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat het feit dat hij seksuele voorkeuren heeft die niet alledaags zijn niet betekent dat zijn homoseksualiteit niet geloofwaardig is, merkt de Raad op dat het evenmin betekent dat hij daadwerkelijk homoseksueel is. De Raad stipt in dit verband aan dat verzoeker in zijn verzoekschrift zelf aanhaalt, verwijzende naar rechtsleer, dat "men ervoor" moet "waken de seksuele identiteit niet te verwarren met de seksuele daad, en dus om homoseksualiteit niet te beperken tot seksuele activiteit; en evenmin te verwarren tussen homoseksualiteit en homoseksuele betrekkingen. (...)". Dat verzoeker bepaalde specifieke en niet alledaagse seksuele voorkeuren heeft, vormt, daargelaten de geloofwaardigheid hiervan, op zich geenszins een (begin van) bewijs van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid.

De Raad merkt op dat hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige en doorleefde verklaringen (omtrent zijn homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit) die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de persoon die om internationale bescherming verzoekt afkomstig is. Van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont, waar verzoeker echter in gebreke blijft. Gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, die allen pertinent zijn en hun grondslag vinden in het administratief dossier en die door verzoeker niet worden ontkracht of weerlegd of in een ander daglicht geplaatst, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoeker er niet in slaagt zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en de door hem op grond hiervan aangehaalde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Het, zoals verzoeker, op algemene wijze verwijzen naar (algemene informatie omtrent) de situatie van en het geweld tegen LGBTI in Irak, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en vrees voor vervolging, in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

4.2.3. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker gaat hier in zijn verzoekschrift niet op in. Hij laat de motivering uit de bestreden beslissing dienaangaande geheel ongemoeid, en brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 31 juli 2018, voert verzoekende partij aan dat zich de vraag stelt welke seksuele voorkeur zij heeft. Verzoekende partij wijst erop dat haar verklaringen over haar seksuele voorkeur moeten onderzocht worden in het licht van haar culturele achtergrond. Voorts wijst zij erop dat het voor haar zeer moeilijk is om zich uit te spreken over haar seksuele voorkeur gelet op het taboe dat heerst in haar land van herkomst. Verzoekende partij vervolgt dat het risico omwille van haar seksuele voorkeur moet onderzocht worden. Zij voelt zich aangetrokken tot “shemales” en zeer vrouwelijke mannen en is uitgegaan met een Syrisch transseksueel. Zij wijst erop dat zij eigenlijk geen homo is maar dat er tolerantie moet zijn ten aanzien van de verschillende vormen van seksuele beleving. Verzoekende partij verwijt het CGVS een stereotiepe onderzoek. Verzoekende partij vervolgt dat haar seksuele voorkeuren misschien niet alledaags zijn, maar dat dit niet betekent dat haar homoseksualiteit niet geloofwaardig is.

4.2. De Raad merkt op dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker toekomt om zijn beweerde geaardheid aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer), zoals verzoekende partij terecht aangeeft, gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekende partij toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar voorgehouden geaardheid in de context van de homofobe/conservatieve Iraakse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een relaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, heeft de commissaris-generaal *in casu* wel degelijk rekening gehouden met de culturele achtergrond van verzoekende partij en is het mede omwille van de streng conservatieve samenleving als Irak waar homoseksualiteit en het anders geaardheid zijn als verderfelijk worden beschouwd, dat haar verklaringen, met name dat zij shemales bewust opzocht en zij zich in het thema inwerkte om beter te zijn dan haar vrienden, merkwaardig worden geacht. Homoseksualiteit en afwijkende seksuele voorkeuren passen niet in het sociale plaatje en druisen volledig in tegen de gangbare normen en waarden in Irak. Bovendien komt deze wijze van bewustwording allerminst geloofwaardig over aangezien de geaardheid van een persoon geen bewuste keuze is, niettegenstaande de uiting van de geaardheid naar de buitenwereld toe een bewuste keuze kan zijn.

Verder is het niet geloofwaardig dat verzoekende partij, in de context van de homofobe/conservatieve Iraakse samenleving, haar neef op de hoogte bracht van haar verboden relatie en zelfs volmondig beaamde dat zij een transseksueel was.

Daarnaast gaat verzoekende partij er ter terechtzitting ook aan voorbij dat zij pas bij haar huidige vierde verzoek om internationale bescherming voor het eerst aanhaalt homoseksueel/andersgeaard te zijn. De Raad benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, verwacht mag worden dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Van verzoekende partij kon en mocht dan ook in alle redelijkheid worden verwacht reeds tijdens zijn voorgaande verzoeken melding te hebben gemaakt van zijn geaardheid, te meer verzoekende partij nu bij haar vierde verzoek komt te beweren dat zij net omwille van haar geaardheid niet naar Irak terug kan.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS